

РЕШЕНИЕ

№ 2598

гр. София, 18.04.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.01.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова
Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Явор Димитров, като разгледа дело номер **10765** по описа за **2012** година докладвано от съдия Красимира Милачкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С решение от 27.04.2012 г. по НАХД № 15439/2010 г. на Софийски районен съд (СРС), НО, 116 състав е потвърдено наказателно постановление (НП) № 78423/04.10.2010 г., издадено от началник АНД отдел „Пътна полиция” при СДВР на И. Н. К., в частта за налагане на административно наказание глоба в размер на 200 лв. и отменено в частта относно постановеното лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от два месеца, на основание чл. 182, ал.1, т.5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), в редакцията от ДВ бр.51/2007г.

Срещу така постановеното решение в частта му относно потвърдената глоба е постъпила в срок касационна жалба от наказаното лице, с която се иска неговата отмяна като незаконосъобразно и необосновано. Ответникът по касационната жалба не изразява становище относно нейната допустимост и основателност. Прокурорът от Софийска градска прокуратура изявява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София град, XI^{-ти} касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и събраните по делото доказателства, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и

тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването на обжалваното съдебно решение. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, XI^{-ти} касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. Последният е постановил обжалваното решение след обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при което е извършено. Мотивиран така, настоящият състав намира атакуваното в настоящото производство решение на СРС за законосъобразно, в това число правилно и обосновано. При изяснена фактическа обстановка районният съд от правна страна е изложил мотиви, които настоящият състав споделя.

Неоснователен е доводът на касатора относно годността и изправността на техническото средство – трафик радар TR 4 с фабр. № 395, тъй като в производството на първа инстанция СРС е счел за достоверно представеното заверено копие на списък с идентификационните номера на преминали успешно последваща проверка /ПП/ средства за измерване /СИ/ - радарни скоростомери към дата 22.03.2010г., в лаборатория, оправомощена да извършва последваща проверка на средства за измерване. Относно доказателствата е необходимо да се отбележи, че съгласно чл.14 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК), съдът взема решенията си по вътрешно убеждение, основано на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото, като се ръководи от закона; доказателствата и средствата за тяхното установяване не могат да имат предварително определена сила. Това означава, че съдът преценява достоверността на доказателствата, като именно с цел изграждане на вътрешното му убеждение е въведен другият основен принцип на наказателния процес – непосредствеността, уредена в чл.18 НПК. Въз основа на личните си възприятия при непосредственото събиране на доказателствата съдът изгражда мнението си относно тяхната достоверност и след като е изложил мотиви за преценката си, съдът не е допуснал нарушение на съдопроизводствените правила.

Съдът смята за правилно решението за частична отмяна на наказателното постановление предвид настъпилата междувременно законодателна промяна. Тежестта на наказанието се определя съобразно реда им, установен в чл.13 ЗАНН; предвид посочената разпоредба, лишаването от право на управление съставлява наказание, по-тежко от глобата, независимо от нейния размер. В случая към датата на извършване на нарушението, на основание чл.182, ал.1, т.5 ЗДвП в приложимата предходна редакция, същото нарушение е подлежало на наказване с глоба в размер на 200 лв. и лишаване от правоуправление за срок от два месеца - кумулативно. С изменението на посочената разпоредба от ДВ бр.10/01.02.2011г., предвидената отговорност за водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено

място от 31 до 40 км/ч, е глоба в размер на 300 лв. Настоящата редакция на закона не предвижда кумулативно налагане наред с наказанието глоба и на наказание „лишаване от право да управлява МПС”. Тъй като по този начин с изменението отпада едно от двете предвидени наказания, при това по-тежкото, следва да се приеме, че сега действащата редакция представлява по-благоприятен закон по смисъла на чл.3, ал.2 ЗАНН. Ето защо, правилно е решението за отмяна на НП в частта, с която е наложено административно наказание „лишаване от право да управлява МПС”. Наред с това, с оглед принципа за недопускане влошаване положението на жалбоподателя, наложената му глоба не следва да бъде увеличавана до размера съгласно действащата разпоредба на чл.182, ал.1, т.5 ЗДвП.

Предвид изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решението от 27.04.2012 г. по НАХД № 15439/2010 г. на Софийски районен съд, НО, 116 състав в частта, с която е потвърдено наказателно постановление № 78423/04.10.2010 г., издадено от началник АНД отдел „Пътна полиция” при СДВР, в частта му, с която на И. Н. К. е наложена глоба в размер на 200 (двеста) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.